

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0098 van 17 augustus 2011
in de zaak 1011/0200/SA/3/0452

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente WOMMELGEM**

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

de cvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2600 Berchem (Antwerpen), Uitbreidingstraat 2
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 4 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 2 september 2010.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 20 mei 2010 ingewilligd. De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een bedrijfsgebouw.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 mei 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof HECTORS die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de tussenkommende partij, is gehoord.

De verzoekende en verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De cvba [REDACTED] vraagt met een op 18 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 24 maart 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing. Aan de verzoekende partij tot tussenkomst werd evenwel slechts voorlopig toelating verleend om in de debatten betreffende het ingestelde beroep tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De verzoekende partij tot tussenkomst werd gevraagd een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden, uiterlijk neer te leggen op de zitting die zal georganiseerd worden omtrent het schorsingsverzoek.

Met een aangetekende brief van 27 april 2011 heeft de verzoekende partij tot tussenkomst de gevraagde stukken neergelegd. Na onderzoek van vermelde stukken is de Raad van oordeel dat het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk is en dat definitief toelating kan worden verleend om in de debatten betreffende het ingestelde beroep tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

IV. FEITEN

Op 16 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkommende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een kantoor met opslag”*.

De aanvraag beoogt meer concreet het aanbouwen van kantoren met een magazijn tegen de zuidkant van een bestaand bedrijfsgebouw. In functie van vermelde werken wordt de bestaande parking ingenomen en wordt een nieuwe parking voorzien. Op 29 januari 2009 heeft de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van

vermeld bestaand bedrijfsgebouw. Met de aanvraag van 16 maart 2010 wenst de tussenkomende partij het gedeelte kantoorvolume aan de zijde van de autosnelweg te wijzigen.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in industriegebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is tevens gelegen binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen", dat er evenwel geen specifieke bestemmingsvoorschriften voor inhoudt. Het perceel is eveneens gelegen nabij de autosnelweg E313. Een ondergrondse pijpleiding is aanwezig ter hoogte van de voorziene groenzone en de verharding bij de parkeerplaatsen.

Het advies van 23 maart 2010 van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, entiteit Onroerend Erfgoed is, onverminderd de vondstmeldingsplicht, gunstig.

Het advies van de brandweer van de gemeente Wommelgem is voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 14 april 2010 een gunstig advies uit.

SABIC Pipelines BV brengt op 14 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het advies van 26 april 2010 van het Centrum voor Toegankelijkheid van de provincie Antwerpen is voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 19 mei 2010 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem weigert op 20 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

"...

2.a. beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

...

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in een industriegebied.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag betreft het aanbouwen tegen de een bestaand bedrijfsgebouw, waarbij tegenaan het bestaande bedrijfsgebouw, aan de zuidkant ervan, kantoren met een magazijn wordt bijgebouwd. De bestaande parking, gelegen buiten de zone 30 m "non-aedificandi" gerekend vanaf 1 m uit de kruin van de bermgracht van de autosnelweg, wordt hiervoor ingenomen. Ten zuiden van dit nieuwe gebouw wordt een nieuwe parking aangelegd voor 55 parkeerplaatsen, gelegen binnen de zone van 30 m "non-aedificandi" uit de autosnelweg.

Er wordt voorzien in 745 m² opslagruimte, terwijl de vloeroppervlakte kantoren 2108 m² bedraagt. De verhouding van kantoorfuncties t.o.v. de totale vloeroppervlakte in deze aanvraag betreft aldus 73,8% terwijl slechts 26,2% van de vloeroppervlakte voor magazijn wordt bestemd.

Binnen deze kantoorfuncties is ook voorzien in een auditorium voor ca. 121 personen en een binnentuin van ca. 216 m² met verschillende terrassen.

...

2.b. verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening (ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvoorschriften, verordeningen...)

De aanvraag is gelegen in industriegebied. Het blijft de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven, om reden dat de aanvraag niet als dienstverlenend bedrijf met een voldoende complementariteit ten behoeve van de andere industriële bedrijven kan worden beschouwd. Er is in deze aanvraag helemaal geen industriële activiteit voorzien, waaraan de kantoor- en opslagfuncties complementair zouden kunnen zijn.

De voorgenomen activiteit staat ook los van de naburige industriële activiteiten.

Er is hier bovendien sprake van een overdreven verhouding van kantoorfuncties (bijna 74%) t.o.v. opslagruimte (ca. 26%).

...

2.d. beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Functionele inpasbaarheid, schaal, ruimtegebruik.; bouwdichtheid en hinderaspecten

De gevraagde uitbreiding is omwille van zijn functie (hoofdzakelijk kantoorfuncties) niet inpasbaar of verenigbaar met het bestaande industriegebied, alhoewel ze dat wel is inzake schaal en bouwdichtheid. Bovendien kan er hinder ontstaan door uitzwermende, naar parkeerplaatsen zoekende wagens van bezoekers (zie "mobiliteitsimpact").

Mobiliteitsimpact

Inzake mobiliteit wordt opgemerkt dat de 55 parkeerplaatsen wel als voldoende voor de voorziene, loutere kantoorfuncties kunnen gelden, maar dan los van het functioneren van het auditorium. In dit auditorium van ca. 121 personen kunnen, gelijktijdig met de kantooractiviteiten, evenementen (congressen, studiedagen...) plaats grijpen die los staan van de rest van de functies, en dus bijkomende bezoekers aantrekken. Hiervoor is geen parkeerruimte beschikbaar. Het is derhalve waarschijnlijk dat de bezoekers bij een dergelijk evenement niet op het betreffende terrein parkeren en op zoek gaan naar parkeerplaatsen in de omgeving, onder meer op de [REDACTED] zelf. Gezien dat deze intergemeentelijke verbindingsweg (tussen Wommelgem, Wijnegem en Oelegem) daarvoor niet is uitgerust, zal dergelijke situatie verkeersoverlast en onveiligheid veroorzaken.

...

2.g. beoordeling van de goede plaatselijke ordening

De voorgestelde aanvraag is niet in overeenstemming met de bestemming van het gewestplan. Bovendien is de parkeercapaciteit op het eigen terrein onvoldoende voor de voorziene functies. Daarnaast kan het kleurgebruik van het zuidoostelijk gevelgedeelte aanleiding zijn tot afleiding van verkeersdeelnemers op de autosnelweg. De aanvraag

integreert zich bijgevolg niet op voldoende wijze in de omgeving en is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening en zijn onmiddellijke omgeving.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 23 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem brengt op 16 juli 2010 een ongunstig advies over het beroep uit.

In een eerste verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep niet in te willigen. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar verwijst hiertoe naar de strijdigheid van de aanvraag met de bestemming industriegebied als gevolg van het gebrek aan productie en aan complementaire functies naar de andere bedrijven in het industriegebied toe. Verder stipt het advies ook aan dat er onvoldoende parkeerplaatsen zijn, temeer daar niet uit te sluiten valt dat het auditorium ook regelmatig tijdens de kantooruren zal gebruikt worden.

Na de hoorzitting van 19 augustus 2010, verdaagt de verwerende partij haar uitspraak tot 2 september 2010 in functie van een aanvullend onderzoek van de parkeerplaatsenproblematiek.

In een tweede verslag van onbekende datum handhaaft de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zijn eerder ingenomen standpunt (strijdigheid van de aanvraag met de vigerende gewestplanbestemming en het ontoereikend aantal parkeerplaatsen) en adviseert de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De verwerende partij beslist op 2 september 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

9. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

Volgens het vastgestelde gewestplan situeert de aanvraag zich in industriegebied.

De industriegebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten. Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale en internationale verkoop.

In het beroepsschrift wordt geargumenteed dat de aanvraag wel in overeenstemming is met de planologische bestemming volgens het gewestplan.

Gesteld wordt dat het gebouw op de gelijkvloerse verdieping een grote opslagruimte van 600 m², technische ruimten en een opslagruimte van 86 m² worden toegevoegd aan de reeds bestaande en vergunde opslagruimte van 269 m². deze opslagruimten zullen worden gebruikt voor de opslag van producten uit nationale en internationale verkoop van elektronica en zijn complementair aan de industriële activiteit van de aanvrager. Ter plaatse worden de goederen aangepast aan de lokale markt van bestemming, wat volgens beroeper verder gaat dan louter kantooractiviteiten.

Buiten de opslagruimten, is er een dienst waar de voormelde aanpassingen worden uitgevoerd (105m²). Naast inkom, de nodige technische ruimtes, sanitair, refter, bergingen, burelen en vergaderzalen, is er een auditorium (927m²). Eerder werd een kantoor/showroom/ateliergebouw achteraan het bestaande gebouw vergund.

De deputatie is van oordeel dat de bewerking en opslag van elektronicaproducten op deze locatie aanvaardbaar is en niet als strijdig met de bestemming volgens het gewestplan dient te worden beschouwd.

Gezien op het terrein een groot aantal bedrijven aanwezig zullen zijn is de vlotte circulatie en parkeer voorziening van groot belang.

Er worden 52 parkeerplaatsen voorzien. Volgens de gegevens van de aanvrager zijn er ongeveer 45 personeelsleden. Hiervan komen er zeker een 35-tal met de wagen. Er zijn dus voldoende parkeerplaatsen voor de werknemers en eventuele bezoekers.

In de motivering van het weigeringsbesluit wordt gesteld, dat 55 parkeerplaatsen voldoende is voor de kantoorfuncties, maar niet voor bijkomende activiteiten in het auditorium. Tijdens de hoorzitting is gebleken dat het auditorium meestal 's avonds, buiten de kantooruren, zal worden gebruikt, zodat het aantal parkeerplaatsen geen probleem zal vormen. Er bestaat trouwens een overeenkomst met de andere bedrijven, dat de parkeerplaatsen 's avonds mogen worden gebruikt.

Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer is gunstig. Er wordt niets vermeld over de uitvoering van de gevel. Het betreft slechts een beperkt deel van de gevel dat in oranje trespaplaten zal worden uitgevoerd. De platen mogen in geen geval fluorescerend zijn om de aandacht van de bestuurders op de autosnelweg niet af te leiden.

*De aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang en kan aanvaard worden mits naleving van de uitgebrachte adviezen.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij betwist de tijdigheid van het voorliggende beroep. De tussenkomende partij steunt haar exceptie op het feit dat de verzoekende partij niet meedeelt wanneer de bestreden beslissing aan haar werd betekend en derhalve niet aantoont dat de voorliggende vordering tijdig werd ingeleid.

Beoordeling door de Raad

Het loutere feit dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet aangeeft wanneer de bestreden beslissing aan haar werd betekend, maakt, in tegenstelling tot wat de tussenkomende partij suggereert, het beroep op zich niet onontvankelijk. Uit het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier blijkt bovendien dat de verwerende partij de bestreden

beslissing aan de verzoekende partij heeft betekend met een ter post aangetekende zending van 11 oktober 2010.

Het voorliggende beroep werd ingesteld met een ter post aangetekende zending van 4 november 2010 en is bijgevolg tijdig.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij werpt voorts op dat in zoverre de verzoekende partij zichzelf omschrijft als “het gemeentebestuur van Wommelgem” het beroep als onontvankelijk dient afgewezen te worden aangezien het college van burgemeester en schepenen en niet “het gemeentebestuur van Wommelgem” dient aangemerkt te worden als het vergunningverlenend bestuursorgaan.

De tussenkomende partij merkt bijkomend op dat bijgevolg niet duidelijk is of het voorliggende beroep werd ingeleid door het college van burgemeester en schepenen als vergunningverlenend bestuursorgaan dan wel door het college van burgemeester en schepenen als vertegenwoordiger in rechte van de gemeente Wommelgem.

In het laatste geval is het beroep, naar het oordeel van de tussenkomende partij, evenzeer onontvankelijk aangezien niet aangegeven wordt welke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen de gemeente Wommelgem ingevolge de bestreden beslissing kan ondervinden.

De tussenkomende partij merkt tot slot op dat er kennelijk geen geldige beslissing om in rechte op te treden voorligt. De inventaris van het verzoekschrift maakt hiervan geen melding.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich in het inleidend verzoekschrift inderdaad zelf omschrijft als ‘gemeentebestuur Wommelgem’. De Raad stelt bijkomend vast dat de verzoekende partij, na hiertoe op 10 januari 2011 door de griffie van de Raad te zijn verzocht, op 17 januari 2011 ter regularisatie van het inleidend verzoekschrift van 4 november 2011 een afschrift heeft neergelegd van een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem van 28 oktober 2010. In vermeld besluit wordt beslist om beroep aan te tekenen bij de Raad tegen de bestreden beslissing.

De Raad is van oordeel dat op grond van de beslissing om in rechte op te treden van 28 oktober 2010, in samenlezing met het inleidend verzoekschrift van 4 november 2010, de omschrijving ‘gemeentebestuur’ uit het inleidend verzoekschrift ontegensprekelijk moet begrepen worden als het college van burgemeester en schepenen.

In de voorliggende aangelegenheid dient bijgevolg het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wommelgem, zijnde het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals wordt bedoeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, als verzoekende partij aangemerkt te worden.

De exceptie van de tussenkomende partij kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De aangevraagde werken zullen starten met het opbreken van de bestaande verhardingen (parkings en toegangsweg), het heraanleggen van de parkings en toegangsweg binnen de 30m-zone t.o.v. de autosnelweg en de aanleg van funderingen en constructieve elementen voor de geplande kantooruitbreidingen.

Het is duidelijk dat, éénmaal de aangevraagde werken begonnen zijn, dergelijke grootschalige ingrepen niet meer kunnen teniet worden gedaan. Hierdoor ontstaat een feitelijke situatie dat een toegangsweg en parking plus kantoorgebouw in een daarvoor niet bestemde zone zullen staan. Hierdoor is een zekere oppervlakte “industriegebied” de facto verloren en is er een moeilijk te herstellen nadeel ontstaan.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt deze grootschalige ingreep zeer moeilijk, zoniet onmogelijk.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Algemeen wordt aangenomen:

“Voor de ontvankelijkheid van een annulatieberoep kan alleen een persoonlijk belang in aanmerking worden genomen, zodat a fortiori ook moet worden aangenomen dat m.b.t. de vordering tot schorsing een verzoekende partij zich alleen op het MTHEN kan beroepen dat haar persoonlijk berokkend wordt.”

Door de rechtspraak wordt uitdrukkelijk gesteld “het MTHEN dient persoonlijk en geïndividualiseerd te zijn.”.

Als gevolg van deze rechtspraak kan een eisende partij “geen nadeel aanvoeren dat enkel derden misschien van de bestreden beslissing zouden kunnen ondervinden.”

In casu is eisende partij geen natuurlijk persoon, zodat het persoonlijk belang aantonen geen evidentie is.

Uw Raad heeft hieromtrent verduidelijkt:

“Er kan in hoofde van een gemeentelijke overheid slechts sprake zijn van een MTHEN indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate

bemoeilijkt EN indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.”

Eisende partij omschrijft haar MTHEN als volgt:

...

Verwerende partij stelt vast dat eisende partij nalaat om voldoende concreet en precies aan te geven, of en in voorkomend geval, in welke mate de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening en werking van haar overheidstaken of bestuursopdrachten verhindert, dan wel in ernstige mate bemoeilijkt.

Verwerende partij stelt tevens dat de omschrijving door eisende partij van het MTHEN dat zij meent te lijden ontegensprekelijk vaag en te algemeen is.

Eisende partij duidt op het ontstaan van een feitelijke situatie in een daarvoor niet bestemde zone. Verwerende partij stelt vast dat rechtspraak van uw Raad het volgende heeft bepaald m.b.t. de door eisende partij vermeende zonevreemdheid:

“De Raad is echter van oordeel dat de omstandigheid dat aan tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend die haar, weliswaar binnen het bestaande volume, toelaat om haar vergunde, doch principieel zonevreemde, activiteiten op een fors uitgebreide oppervlakte uit te oefenen, niet kan beschouwd worden als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO maar als een argument dat betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, levert met andere woorden op zich geen nadeel op voor de verzoekende partij dat voldoende ernstig is om de schorsing te verantwoorden.”

Op basis van deze rechtspraak stelt verwerende partij vast dat eisende partij de vermeende zonevreemdheid niet kan inroepen als een MTHEN.

Conclusie :

De vordering tot schorsing moet afgewezen worden omwille van het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Geenszins geeft verzoekende partij concreet aan waarom de uitvoering van de werken niet zou kunnen worden ongedaan gemaakt, eens de vergunning wordt uitgevoerd. Er moet trouwens worden vastgesteld dat de beweringen van de verzoekende partij terzake manifest onjuist zijn, en bovendien geenszins haar beleid “verhinderen” of “in ernstige mate in het gedrang brengen”.

De VCRO voorziet immers in een Titel VI “Handhaving” waarin de mogelijkheid wordt voorzien voor zowel de Colleges van burgemeester en schepenen, als de stedenbouwkundige inspecteur om een “herstelvordering” in te leiden, zo er werken zonder de vereiste vergunning werden uitgevoerd. Zo Uw Raad de vergunning van

tussenkomende partij zou vernietigen, kan de verzoekende partij nog steeds een herstellvordering inleiden, teneinde het herstel in de oorspronkelijke toestand te bekomen.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in essentie als nadeel enkel aanvoert dat de uitvoering van de bestreden beslissing zal resulteren in een feitelijke situatie waarbij de bestemming van de werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd verleend niet in overeenstemming is met de bestemming van het gebied.

De Raad is van oordeel dat, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, een dergelijk nadeel niet kan worden beschouwd als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO doch veeleer betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, levert met andere woorden op zich geen nadeel op voor de verzoekende partij dat voldoende ernstig is om de schorsing te verantwoorden.

Vermeld nadeel is dan ook geen persoonlijk nadeel in hoofde van de verzoekende partij. De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen dat persoonlijk is.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen. Een onderzoek van het eventueel moeilijk te herstellen karakter van het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel is dan ook niet aan de orde. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een

moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de [REDACTED] is ontvankelijk.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 augustus 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER